

Graad i Stemmen et Leve for Konge og Fædreland. I de Hurraer, der fulgte, druknede Revolutionen paa paa Galleriet; og blandt de mange andre bevægede var der virkelig dem, som i disse Øjeblikke syntes at høre Dommedagsklokken lyde over Evighedens Vande og forkynde Gudemørkets Ophør.

ZAUN, der allerede havde naaet Skt. Annæ Plads, fløj i dette Øjeblik forbi den edderspændte Portner og stormede op ad Trappen. Først da han stod foran Enslevs Dør og allerede havde ringet paa, kom han til Besindelse. Indtil dette Øjeblik havde han været saa opfyldt af selve sin Mission, at Betydningen af de Navne og Tal, han krampagtigt fastholdt i Hovedet, ikke var naaet ind til hans Bevidsthed, endsige gaaet op for hans Fantasi, som i det hele var den Evne hos den lille rastløse Mand, der arbejdede besværligst. Nu slog det ned i ham, hvad det var for et Rædselsbudskab, han bragte; og han følte sig ganske lammet ved Tanken om, hvad Enslev vilde sige.

Lille Jensen lukkede selv op.

»Herren er i sit Arbejdsværelse,« sagde hun.

Da Zaun stod ved Døren og hørte Lyden af Enslevs Stok derinde, trykkede han Haanden mod sit Hjerte for at samle Mod. Saa bankede han paa og